

Πριν καλά καλά αναλάβει τα νέα της καθήκοντα η Περιφερειάρχης Αττικής Ρένα Δούρου, δέχεται επίθεση από τον Μητροπολίτη Πειραιώς, κ. Σεραφείμ ο οποίος θεωρεί «βεβαία την αποτυχία της...»

«Με «διθυράμβους και

έκσταση» υποδέχθηκαν τὰ ΜΜΕ τήν «πολιτική» λεγομένη ὀρκωμοσία τῶν ἐκλεγέντων στὸν πρῶτο καὶ δεῦτερο βαθμὸ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης.

Εἶναι ἐνδεικτικὸς τῆς ἰδεοληψίας οἱ ἐκφωνηθεῖς «πολιτικὸς» ὄρκος τῆς κ. Ρένας Δούρου, Περιφερειάρχου Ἀττικῆς πού ἀρχίζει μὲ τὴν φράση: «Θεωρώντας ὅτι ὁ πολιτικὸς ὄρκος ἀνταποκρίνεται στὴν αὐτοτέλεια τῆς πολιτικῆς καὶ δημόσιας σφαιράς καὶ διασφαλίζει τὴν αὐτονομία τῆς δηλώνω στὴν τιμὴ καὶ τὴν συνειδήσή μου...».

Ὁ ὄρκος ὅμως προϋποθέτει τὴν ἱερότητα τῆς Ἀρχῆς στὴν ὁποία ὀρκίζεσαι, προϋποθέτει μίαν ὑπερβατικὴν ἔννοια τὴν ὁποία ἐπικαλεῖσαι ὡς μάρτυρα τῶν προθέσεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν σου.

Ὅλοι ὅσοι ἐκ τῶν ἐκλεγέντων στὴν τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση προέβησαν σὲ ὀρκοδοσία στὴν τιμὴ καὶ τὴν συνειδήση τους δὲν πιστεύουν στὴν ἱερότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ στὴν ὑπερβατικότητα τῆς ὑπάρξεώς τους διότι αὐτὸ προϋποθέτει πίστη στό Θεῖο, σὲ μίαν ἐξωκόσμια ἀκτιστὴ Ἀρχὴ ἀπὸ τὴν ὁποία πηγάζει ἡ κτιστὴ πραγματικότητα, ἡ συνειδήση τοῦ καλοῦ κάγαθοῦ καὶ ἡ ὁποία ὑπέρκειται τῶν ἀντινομιῶν τοῦ κτιστοῦ κόσμου καὶ ἰδιαίτερα τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου.

Ἐπομένως ἡ ἀποϊεροποίηση τοῦ ὄρκου πού ἐκστασίασε τὰ ΜΜΕ, εὐτέλισε καὶ γελοιοποίησε τὴν συγκεκριμένη διαδικασία διότι οἱ ὀρκισθέντες δὲν πιστεύουν ὅτι εἶναι εἰκόνες τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ, ὅτι ὑπάρχει Δημιουργὸς Θεὸς καὶ ὅτι ἔχουν ἀθάνατη ψυχὴ ἀπὸ τὴν ὁποία πηγάζει τὸ συνειδέναι καὶ ἡ τιμὴ.

Ὡς υλιστὲς καὶ ἀθεϊστὲς ἀποδίδουν τὴν ὑπαρξὴ τοῦ κόσμου καὶ κατὰ συνέπεια τὴν ὑπαρξὴ τους στὴν τυχαιότητα, τὴν ἐξέλιξη καὶ τὴν φυσικὴ ἐπιλογή καὶ δέχονται ὅτι ἡ ὑπαρξὴ τους ἀρχίζει ἀπὸ τὸ τίποτα, ἀπὸ τὸ μηδέν καὶ καταλήγει στό τίποτα καὶ τὸ μηδέν ἀφοῦ μὲ τὴν παύση τῆς καρδιοαναπνευστικῆς λειτουργίας τους ἐκμηδενίζονται καὶ ἀφανίζονται.

Αποτελούν κατά την αντίληψή τους μία τυχαία συνάρμοση κυττάρων και οι όλες λειτουργίες τους θεμελιώνονται σε μία τυχαία μείξη εκκρίσεων από τυχαία σχηματισθέντα όργανα που τυχαία κάποιο άλογο και ασυνείδητο κβαντικό πεδίο δημιούργησε από το μηδέν, μετά από κάποια τυχαία μεγάλη έκρηξη.

Τό αδυσώπητο ερώτημα που τίθεται είναι πώς από αυτή την τυχειότητα από αυτό το πρωτόζωο που έγινε έρπετο και μετά άνθρωποιδες και μετά άνθρωπος εκπορεύεται ηθική διάσταση και κρίση, που ονομάζεται τιμή και συνείδηση και πώς υφίστανται μέσα στην ανθρώπινη ύπαρξη οι λεγόμενες πνευματικές εκδηλώσεις, το ενσυνείδητο πνεύμα, το ενσυνείδητο εγώ, η συνειδητή αντίληψη του καλού και αγαθού, του καθήκοντος, του δικαίου και του αντιστρόφου των εννοιών αυτών, η μεταβολή σε ιδέες όλων, των υλικών επιδράσεων, εντυπώσεων στο σώμα μας, εσωτερικών και εξωτερικών, η δυνατότητα της μη ικανοποίησεως με την βούληση και τη θελησή μας όλων των επιδράσεων στο σώμα μας, η συνειδητή και δυναμική επίδραση επωφελώς και επιβλαβώς της πνευματοβολίας μας στο σώμα μας και στα άλλα όντα και αντικείμενα, η έιδική και ομαδική υποβολή, η εκούσια και συνειδητή βασκανία, η τηλεπάθεια, ο προφορικός και ο ενδιάθετος λόγος, η συνειδητή μνήμη, ανάπλαση και αναγνώριση και η συνειδητή προσοχή, γνώση, επιστήμη και φαντασία, η πνευματική ικανότητα, η ιδιοφυΐα και μεγαλοφυΐα, ασχέτως των διαστάσεων και του βάρους του σώματος και του εγκεφάλου, τα όνειρα και ιδίως τα προγνωστικά και προφητικά οράματα.

Εκ του εναντίου (a contrario) φαινόμενα ψυχικά που είναι αδύνατον να έχουν αρχή τη μείξη εκκρίσεων κάποιων κυττάρων, διότι είναι άλλης υφής, αποδεικνύουν την απόλυτη αστάθεια των αρνουμένων την υπερβατική τους πνευματική διάσταση όπως η μεταβίβαση σκέψεως, η τηλενέργεια, η τηλεκινήσια, ο υπνωτισμός, η νοομαντία, η διαίσθηση, η ενδοσκοπία, η ραβδοσκοπία, η αυτόματος γραφή, η εξωπλασία ή εκτόπλασμα, η καταληψία, η ακαΐα, η αιώρηση, η διπλή ή πολλαπλή προσωπικότης, η ιδεοπληγία, η ψευδαισθηση, η εγαστριμυθία κ.ά. που καταδεικνύουν την υποστατική οντότητα αρνητικού πνευματικού κόσμου.

«Ορκίστηκαν» οι αγαπητοί άρχοντες της αυτοδιοίκησης στον εαυτό τους δηλ. στην συνάρμοση των κυττάρων του οργανισμού τους που όλως παραδόξως από αυτές τις μονάδες ύλης αναβλύζουν η τιμή και η συνείδηση δηλ. έννοιες πνευματικές που προϋποθέτουν μεταφυσική αναγωγή δηλ. σχέση και κοινωνία με υπερβατική Αρχή και δέσμευση απέναντί Της.

Τό σώμα του ανθρώπου απαρτίζεται από 62,81% οξυγόνο, 19,37% άνθρακα, 9,31% υδρογόνο, 5,14% άζωτο, 1,38% ασβέστιο, 0,64% θείο, 0,63% φώσφορο, 0,26% νάτριο,

0,22% κάλιο, 0,18% χλώριο, 0,04% μαγνήσιο, 0,005% σίδηρο, και 'από' άλλα 24 χημικά στοιχεία σε 'ελάχιστες ποσότητες. Τό 60% κατά μέρος όρο είναι κοινό νερό.

Επομένως 'από αυτά πηγάζει κατά τούς όρκισθέντες ή τιμή και η 'συνείδηση (;) και σε αυτά όρκίζονται οι 'εκλεκτοί μας συμπολίτες 'αφοϋ πανηγυρικά 'αρνοϋνται με τήν πράξη τους τήν θεία 'αναγωγή του 'ανθρωπίνου προσώπου και τήν ιερότητα του 'ανθρωπίνου βίου στην σχέση του με τον υπερβατικό Δημιουργό τής ζωής;

Διερωτᾶται κανείς βέβαια πῶς 'εχέφρονες 'άνθρωποι κατατρύχονται 'από τέτοιες 'ιδεοληψίες 'αφοϋ 'ενώπιον τής 'αντιλήψεώς μας:

A. Τά 'αγεφύρωτα 'οργανικά χάσματα μεταξύ όλων τῶν 'ενοργάνων 'όντων,

B. Τό 'αγεφύρωτο χάσμα μεταξύ φυτικού κόσμου και τῶν 'εμψύχων 'όντων,

Γ. Τό 'αγεφύρωτο χάσμα μεταξύ του 'ανθρώπου και όλων τῶν 'ενοργάνων και 'εμψύχων 'όντων,

Δ. Η 'αένανος κίνηση τής συμπαντικής ύλης-μάζης,

E. Οι 'φυσικοί νόμοι,

ς. Τό 'αγεφύρωτο χάσμα μεταξύ 'ανοργάνου και 'οργανικής ύλης,

Z. Η 'οργανική διάπλαση και η 'ζωή τῶν 'ενοργάνων 'όντων,

Η. Τό πεπερασμένο τοῦ υλικοῦ σύμπαντος καί

Θ. Ἡ ἄρμονία τοῦ υλικοῦ σύμπαντος, ἡ ὑπερμαθηματική ἀκρίβεια καί ἡ τελονομία πού τό διέπουν ἀποδεικνύουν πληρέστατα ὅτι ὁ παρῶν κόσμος εἶναι ἀδύνατον νά ἔχει δημιουργήσει τόν εἰσάτο του καί τό θεμέλιο τῆς ὑπαρξης του δέν βρίσκεται μέσα του καί κατά συνέπεια ἡ ὑπερβατική αὐτή Ἀρχή πού τόν δημιούργησε καί τόν συνέχει εἶναι ὁ Πανάγιος καί Πανυπερτέλειος Θεός, κατ'εἰκόνα τοῦ οἰοῖοῦ ἔχει πλασθεῖ ἀπό ἀπειρη ἀγάπη ὁ ἄνθρωπος πού μόνος αὐτός ἀπό ὄλο τό Σύμπαν ἔχει ἐπίγνωση τοῦ εἰσάτοῦ του, μπορεῖ νά ἀπαντήσει στό ἐρώτημα ποιός εἶσαι, ἔχει τό «συνειδέναι» καί τήν αὐτεξούσια ἐλευθερία βουλήσεως.

Εἶναι ἐξόχως τραγικά πρόσωπα οἱ συνάνθρωποι μας πού ἀνέλαβαν τούς ὀϊακες τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης μέ τέτοιες ἀσταθεῖς, ἀφελεῖς ἀνεργάτιστες καί χαοτικές ἀπόψεις καί ὅπως ἀποδεικνύεται δέν ἔχουν διδαχθεῖ τίποτα ἀπό τήν ἱστορία πού διέδραμε ἡ ἀνθρωπότης, ἀπό τίς ἐπαναστάσεις πού τούς ἐμπνέουν τήν Γαλλική ἐπανάσταση (1789) καί τήν Οκτωβριανή Επανάσταση (1917).

Δέν διδάχθηκαν τίποτα ἀπό τά ποτάμια αἵματος καί τούς ομαδικούς τάφους τῶν θυμάτων τῆς ἀνείπωτης θηριωδίας τῶν ἐπαναστατῶν πού ἐμφοροῦντο ἀπό τά ἴδια μέ αὐτούς ἰδεολογήματα.

Δέν ἐνθυμοῦνται ὅτι καί αὐτός ὁ Ροβεσπιέρος κατέληξε στήν γκιλοτίνα καί ὅτι στίς «περιώνυμες» δίκες τῆς Μόσχα ὁ ἕνας «σύντροφος» ἐξόντωνε τόν ἄλλο.

Γιατί «χωρίς Θεό ὄλα ἐπιτρέπονται» κατά τήν ρήση τοῦ Ντοστογιέφκου καί γιατί νά μήν ἐπιτρέπονται;

Οἱ τιμηθέντες μέ τήν ψῆφο τῶν συμπολιτῶν τους πού ὀρκίστηκαν στόν εἰσάτο τους θέλουν νά μάς πείσουν ὅτι τό πνεῦμα θυσίας πού ἀπαιτεῖ ἡ δημόσια λειτουργία, ὁ ἀλτροῖσμός καί ἡ θυσιαστική προσφορά, τό δίκαιο, ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀνιδιοτελής ἀγάπη μποροῦν νά πηγᾶσουν ἀπό τόν πεισιθάνατο ἐγκλεισμό τοῦ ἀνθρώπου στόν χωροχρόνο τῆς καθημερινότητος καί στόν ἀσφυκτικό κλειό τῆς ὕλης.

Ἄν αὐτό δέν ἀποτελεῖ μεσαιῶνα καί τήν ἐπανάληψη ἀσταθῶν ἀπόψεων τῆς ἀνθρώπινης

μεταπτωτικής τραγωδίας τί άλλο είναι;

Νά γιατί η αποτυχία τους δυστυχώς προδιαγράφεται βεβαία!»

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ ο Πειραιώς ΣΕΡΑΦΕΙΜ